

Apel la înțelepciune în domeniul educației

Constantin TUDOR

Evenimentul de Călărași

Director: Constantin Tudor

Săptămânal editat de
S.C. ZET MEDIA S.R.L.
și
S.C. MEDIA PRINT S.R.L.

Colegiul director:
Constantin TUDOR
Vasile ILIUȚĂ
Virgil DUMBRĂVĂ

REDACTIA:
Redactor-șef
Constantin TUDOR

Redactori:
Monica Ghiorghe
Valentin Cristea
Constantin Mitulescu
Comentator sportiv
Octavian Căju

Adresa redacției

Călărași, str. 1 Decembrie 1918
nr.7, Bloc A23, parter
Cod postal: 910040
Tel/Fax 0242.314.998
e-mail: redactia@evenimentul.net
www.evenimentul.net

Tipografia

CĂLĂRAȘI,
Str. București,
Nr. 254
Tel/Fax: 311.295

Concept grafic:

PUBLIC
Designer: Răzvan Clondir
0722.353.629

Manuscrisile și fotografiile expediate redacției devin proprietatea acesteia. Redacția își rezervă dreptul de modificare a materialelor primite. Reproducerea sau orice formă a textelor sau fotografiilor din afară se poate face numai cu acordul scris al redacției.

ISSN 1841-1231

LIBRĂRII S.A.

- jocuri, jucării
- rechizite școlare
- birotică
- carte școlară, literatură
- chestionare și teste pentru examenul auto
- imprimate tipizate
- imprimate cu regim special personalizate

Găsiți tot ce vă trebuie la:
Librăria de carte
(În centru vis-a-vis de Liceul Economic)
Minimarket Diana
(str. București, lângă Asiroom)
Librăria "Mihal Eminescu"
(str. Mușeteștilor, Bloc J17)

Au trecut peste 20 de ani de la evenimentele din Decembrie 1989 și cu toții am constatat faptul că pe scena publică românească au avut loc numeroase dezbateri sterile, mai ales în justiție și în învățământ, unde am avut cea mare cantitate de energie consumată în susținerea unor păreri pro și contra. Codurile de tot felul și legile educației ar arătat că în aceste vremuri, cu nimic mai prejos decât cele ale lui Caragiale, totul este schimbător și incert. Ajuși să spui precum cineva din trecut că singura certitudine a reformelor noastre este că ele sunt incerte. Așa se întâmplă în momentul de față și cu ultima variantă a Legii educației naționale, trecută prin Camera Deputaților, dar amânată de comisia de resort din Senat, pentru un eventual vot favorabil, în sesiunea parlamentară din toamna acestui an. Dincolo de dezbaterile sterile din comisii, nouă ni se par cel puțin bizare unele din amendamentele formulate cu ocazia dezbaterilor proiectului de

lege adoptat de Camera Deputaților. De departe cel mai curios lucru este faptul că senatorii au decis ca educația obligatorie în România să înceapă de la vârsta de cinci ani. Este vorba, desigur, despre grupa pregătitoare de la grădiniță, urmând ca învățământul primar să debuteze de la șase ani. Cinci ani vor studia copiii la gimnaziu, urmând ca numai doi ani de liceu sau de școală profesională să fie obligatorii. Am informații și reacții conform cărora o mulțime de părinți și-au arătat deja nemulțumirea mai cu seamă cu privire la vârsta fragedă a debutului educațional.

Dar la fel de ciudat este faptul că aceeași parlamentari au eludat posibilitatea unor părinți de a-și educa acasă copiii. Studiind în aceste luni lucrări de referință, discutând cu multe familii care mi-au scris pe această temă, dar mai ales conștientizând că o descărcare de sarcină bugetară reală se poate realiza și prin această formă de

învățământ, cred că este cazul ca în toamnă Comisia de învățământ din Senat să ia în serios această formă de deschidere a învățământului nostru. Părinții care mi-au scris nu ridică obiecții cu privire la obligativitatea învățământului, ci cu privire la modalitatea în care se împlinește această obligativitate. Se cunoaște faptul că la ora actuală avem deja copii înscriși la școli din alte țări care au legalizat educația acasă, și din datele pe care le am, procentul acestora va crește semnificativ în următorii ani. Cum din punct de vedere demografic nu stăm prea bine, nu cred că ne permitem, după migrația masivă a tinerilor la muncă, și o migrație a copiilor de vârstă școlară. Iată de ce cred că în toamnă dezbaterile din Senat pe marginea Legii educației trebuie să fie nu numai operative ci și deosebit de responsabile pentru a pune, în sfârșit, învățământul românesc pe drumul modernității, fără însă a fi neglijată tradiția noastră în acest domeniu!

Atitudini

Ce facem cu economia subterană?

Într-un moment în care criza economică europeană și măsurile de austeritate larg aplicate la nivelul întregii Comunități Europene sunt pe buzele tuturor, nu este suficient să ne oprim aici, fără a încerca să identificăm noi soluții fezabile de stopare a recesiunii și de punere din nou pe roate a economiei naționale. În condițiile în care, potrivit datelor Institutului Național de Statistică sau cele ale mediului de afaceri, avem de-a face cu o economie subterană în jurul a 40% din P.I.B., iar Guvernatorul Băncii Centrale a României afirmă că evaziunea fiscală se plasează undeva la peste 20%, nu putem nega faptul că avem de-a face cu o economie subterană care capătă o amploare tot mai mare. Aceasta a crescut semnificativ în ultimii ani, ajungând ca statul să piardă anual între 8 și 15 miliarde de euro, mai mult decât valoarea împrumutului

contractat de la FMI și de cel puțin patru ori mai mult decât economiile pe care Guvernul estimează că le va realiza prin aplicarea recentelor măsuri de austeritate. Este suficient să vorbim despre agricultură, care contribuie cu 7% la formarea P.I.B. În raportul Consiliului Concurenței, pentru cunoașterea pieței cerealelor de panificație se constată existența unei piețe negre de circa 40% din totalul tranzacțiilor. În plus, potrivit reprezentanților mediului de afaceri, în industria alimentară evaziunea pomeste de la 20%-25%, ajungând până la 70% din total. La pâine, evaziunea ajunge la 70%, la carne, până la 60%, la alcool, la peste 50%, iar la lapte și brânză, piața neagră este tot pe la 50%. În plus, în luna mai a anului 2010, datele de la Garda Financiară arătau că evaziunea fiscală din domeniul comercializării produselor din tutun se ridică la un miliard de euro,

principalele surse fiind reprezentate de traficul de frontieră cu Ucraina și Republica Moldova și vânzările prin duty-free. Cred că sunteți de acord cu mine, stimați cititori, atunci când spun că problema evaziunii fiscale trebuie combătută ferm. Avem nevoie ca Guvernul să accelereze acțiunile de evitare a evaziunii, aceasta fiind o sursă de creștere a colectărilor la buget. Apelul la cetățeni și la moralitatea acestora este unul oarecum firesc, dar atât timp cât legislația descurajează activitatea economică și continuă să încurajeze evaziunea fiscală nu putem să ne găsim scuze. Cel mai important în momentul de față este ca Guvernul să ia măsuri ferme și coerente pentru combaterea evaziunii fiscale și creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare.

Vlad Dionescu